

REGULAMENT

privind analiza și soluționarea plângerilor privind încălcarea prevederilor art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene

În temeiul art. 27 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament:

CAPITOLUL I Introducere

(1) Prezentul act normativ reglementează procedurile privind analiza și soluționarea de către Consiliul Concurenței a plângerilor privind încălcarea prevederilor art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare „lege”), respectiv a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”).

(2) Consiliul Concurenței dorește să încurajeze cetățenii, agenții economici și asociațiile de protecția consumatorilor să i se adreseze, ca autoritate publică abilitată, pentru a semnală posibilele încălcări ale regulilor de concurență.

La nivelul Consiliului Concurenței există două modalități pentru a realiza acest lucru. Prima modalitate de sesizare a posibilelor încălcări ale regulilor de concurență constă în transmiterea unei plângeri. Cea de-a doua modalitate constă în furnizarea unei sesizări privind posibile comportamente anticoncurențiale, sesizare care nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru a fi considerată plângere, dar poate constitui punctul de pornire pentru declanșarea din oficiu a unor investigații de către Consiliul Concurenței.

(3) Plângerile sunt o sursă esențială de informare pentru detectarea încălcărilor regulilor de concurență. Este important, așadar, să se stabilească proceduri clare și eficiente de instrumentare a plângerilor depuse la autoritatea de concurență.

(4) Pentru a fi admisibilă, în sensul art. 40 din lege, o plângere trebuie să conțină anumite informații specifice. De aceea, trebuie întocmit un formular prin care reclamantii să fie ajutați să prezinte Consiliului Concurenței faptele pertinente. Prezentarea informațiilor prevăzute în acest formular constituie o condiție

indispensabilă pentru ca plângerea să fie considerată admisibilă în sensul art. 40 din lege.

(5) Persoanele fizice sau juridice care aleg să depună o plângere la Consiliul Concurenței au posibilitatea de a fi asociate îndeaproape la procedurile inițiate în vederea soluționării acesteia. Astfel, reclamantii au posibilitatea de a își exprima punctul de vedere în cazul în care Consiliul Concurenței consideră că nu există motive suficiente pentru a da curs plângerii. Atunci când Consiliul Concurenței suspendă sau respinge o plângere, în baza art. 13 din Regulamentul 1/2003, deoarece Comisia Europeană sau o altă autoritate de concurență a unui Stat Membru analizează sau a analizat plângerea respectivă, reclamantul este informat cu privire la identitatea autorității respective. De asemenea, reclamantii au dreptul de a fi audiați și dreptul de acces la dosarul Consiliului Concurenței, potrivit reglementărilor specifice cu privire la acestea.

(6) Pentru asigurarea certitudinii juridice, comunicările de documente prevăzute de prezentul regulament trebuie efectuate în termenele prevăzute.

CAPITOLUL II Criterii privind admisibilitatea unei plângeri

Art. 1 Obiectul plângerii

În scopul intervenției Consiliului Concurenței, o plângere înaintată conform art. 40 din lege poate avea ca obiect doar o pretinsă încălcare a art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv a art. 101 sau 102 din TFUE.

Art. 2 Condiția demonstrării unui interes legitim

(1) În conformitate cu art. 40 din lege, doar persoanele fizice sau juridice care demonstrează un interes legitim sunt îndreptățite să înainteze Consiliului Concurenței o plângere referitoare la o posibilă încălcare a art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv a art. 101 sau 102 din TFUE.

(2) Reclamantii trebuie să demonstreze interesul lor legitim. Consiliul Concurenței este îndreptățit, fără a aduce atingere dreptului său de a declanșa o investigație din oficiu, să nu dea curs plângerii unei persoane fizice sau juridice care nu poate demonstra un interes legitim.

(3) Consiliul Concurenței poate verifica, în orice etapă a procedurii, dacă este îndeplinită sau nu această condiție. În practica Consiliului Concurenței, condiția cu privire la interesul legitim nu a ridicat decât rareori îndoieli, în măsura în care majoritatea reclamantilor au fost afectați în mod direct de pretinsa încălcare a legii. În mod particular, în cazul asociațiilor de protecția consumatorilor legal înregistrate există un interes indirect care poate fi considerat acceptabil din punctul de vedere al posibilității de formulare a unei plângeri.

(4) Cu toate acestea, există situații în care condiția unui interes legitim, în sensul art. 40 din lege, necesită o analiză suplimentară, pentru a se stabili dacă aceasta

este îndeplinită. Cea mai bună orientare în acest sens poate fi furnizată printr-un set neexhaustiv de exemple, după cum urmează:

a) O asociație de întreprinderi poate invoca un interes legitim în introducerea unei plângeri, chiar dacă asociația nu este afectată în mod direct de comportamentul denunțat, ca o întreprindere ce operează pe piața relevantă sau pe o piață conexă, cu condiția ca, pe de o parte, asociația să aibă dreptul de a reprezenta interesele membrilor săi și, pe de altă parte, comportamentul denunțat să fie susceptibil de a leza interesele membrilor asociației.

Dimpotrivă, Consiliul Concurenței este îndreptățit să nu dea curs unei plângeri a unei asociații de întreprinderi ai cărei membri nu au participat la operațiuni comerciale de tipul celor denunțate în cadrul plângerii.

Din aceste considerente se poate deduce că întreprinderile, ele însele sau prin asociațiile care sunt împuternicite să le reprezinte interesele, pot valorifica un interes legitim atunci când operează pe piața relevantă sau când comportamentul denunțat este susceptibil de afectarea în mod direct a intereselor lor.

Un interes legitim poate fi invocat, de exemplu, de către părțile unei înțelegeri sau practici denunțate, de către concurenții ale căror interese au fost pe nedrept afectate de comportamentul care constituie subiectul plângerii sau de către întreprinderile excluse dintr-un sistem de distribuție.

b) Asociațiile de consumatori pot și ele să depună plângeri la Consiliul Concurenței. Mai mult decât atât, Consiliul Concurenței este de părere că pot fi în poziția de a avea un interes legitim și consumatorii individuali ale căror interese economice sunt afectate în mod direct prin faptul că sunt cumpărători ai bunurilor sau serviciilor care constituie obiectul unei încălcări a legii.

c) În schimb, Consiliul Concurenței nu consideră un interes legitim, în sensul art. 40 din lege, interesul persoanelor sau organizațiilor care doresc să acționeze în virtutea unor considerente de interes general, fără a demonstra că ele sau membrii lor sunt în măsură a fi afectați în mod direct și nefavorabil de încălcarea legii (*pro bono publico*).

Autoritățile publice locale pot fi în măsură să demonstreze un interes legitim în calitatea acestora de cumpărători ori de utilizatori ai bunurilor sau serviciilor afectate de comportamentul împotriva căruia depun plângere. Dimpotrivă, acestea nu pot fi considerate ca având un interes legitim, în sensul art. 40 din lege, în măsura în care aduc în atenția Consiliului Concurenței pretinse încălcări *pro bono publico*.

Art. 3 Completarea Formularului de plângere

(1) Plângerile depuse de către persoanele fizice sau juridice trebuie să conțină toate informațiile și documentele solicitate prin Formularul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament. Persoanele fizice și juridice trebuie să furnizeze și copii ale documentelor relevante pentru a susține plângerea depusă,

documente care le sunt în mod rezonabil disponibile și, în măsura posibilului, să indice Consiliului Concurenței de unde ar putea obține informațiile și documentele relevante în cauză, care nu le sunt disponibile reclamantilor.

(2) Plângerea se transmite la Consiliul Concurenței în 3 exemplare, dintre care unul va fi, în măsura posibilului, în format electronic. În situația în care plângerea sau documentele care o însoțesc conțin secrete de afaceri sau alte informații confidențiale, reclamantul va face o solicitare motivată pentru asigurarea confidențialității acestora și va transmite, de asemenea, o versiune neconfidențială a plângerii, precum și a fiecărui document care o însoțește.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că informațiile, inclusiv documentele conținute în Formular sunt incomplete, va informa de îndată, în scris, reclamantul despre acest fapt și va fixa un termen în cadrul căruia să completeze plângerea.

(4) Consiliul Concurenței poate acorda o derogare, în sensul că reclamantul să furnizeze doar o anumită parte a informațiilor și/sau a documentelor din Formular, atunci când consideră că acestea nu sunt necesare pentru examinarea cazului. Consiliul Concurenței are în vedere că această posibilitate este menită, în special, să faciliteze întocmirea plângerilor de către asociațiile de consumatori, atunci când acestea nu au acces la informații specifice provenind din sfera agenților economici împotriva cărora se plâng, informații altfel necesare pentru întocmirea unei plângeri conform Formularului de plângere.

(5) După primirea tuturor informațiilor și documentelor prevăzute în Formular, Consiliul Concurenței va informa în scris reclamantul cu privire la data la care plângerea este considerată completă. De la această dată începe să curgă termenul prevăzut la art. 40 alin. (2) din lege.

(6) Dacă reclamantul nu furnizează informațiile și documentele solicitate pentru a completa integral Formularul și nu obține o derogare de la această obligație, Consiliul Concurenței va înștiința, în scris, reclamantul asupra faptului că solicitarea depusă nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru a fi calificată ca o plângere, iar informațiile furnizate vor fi tratate de Consiliul Concurenței ca o informare generală, ce poate fi utilă la declanșarea unor investigații din oficiu.

CAPITOLUL III Procedurile de analiză a plângerilor

Art. 4 Analiza faptelor

(1) Examinarea unei plângeri implică două aspecte, și anume analiza faptelor care trebuie stabilite pentru a dovedi încălcarea art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv a art. 101 sau 102 din TFUE, pe de o parte, și încadrarea legală a comportamentului ce constituie obiectul plângerii, pe de altă parte.

(2) În cazul în care, deși sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1, 2 și 3 din prezentul regulament, plângerea nu motivează suficient acuzațiile avansate, aceasta poate fi respinsă. Pentru a respinge o plângere pe motiv că obiectul ei, reprezentat de comportamentul denunțat, nu încalcă regulile de concurență sau nu intră sub incidența acestora, Consiliul Concurenței nu este obligat să ia în considerare circumstanțele care nu au fost aduse în atenția sa de către reclamant și pe care le-ar fi putut descoperi doar printr-o investigare a cazului.

Art. 5 Încadrarea legală a faptelor

(1) Criteriile pentru încadrarea legală a unei înțelegeri sau practici nu pot fi prevăzute în mod exhaustiv. Cu toate acestea, reclamanții ar trebui să se refere la regulamentele și instrucțiunile adoptate de Consiliul Concurenței și de Comisia Europeană, la practica acestora și la jurisprudența comunitară.

(2) Înțelegerile și practicile intră sub incidența legii atunci când sunt capabile să afecteze concurența pe piața românească ori pe o parte a acesteia în cazul art. 5 din lege sau în măsura în care pot afecta activitatea economică ori pot prejudicia consumatorii, în cazul art. 6 din lege. Ori de câte ori Consiliul Concurenței aplică prevederile art. 5 și 6, în măsura în care faptele analizate pot afecta comerțul între Statele Membre, acesta aplică, de asemenea, prevederile art. 101 și 102 din TFUE. Atunci când o înțelegere sau practică nu este capabilă să afecteze comerțul între Statele Membre, se poate aplica legislația națională, nu și legislația comunitară.

Acțiunile sau inacțiunile autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale, precum limitarea libertății comerțului sau autonomiei întreprinderilor, exercitate cu respectarea reglementărilor legale și/sau stabilirea de condiții discriminatorii pentru activitatea întreprinderilor, sunt interzise dacă restrâng, împiedică sau denaturează concurența. Autoritățile și instituțiile publice au obligația activă de a asigura respectarea liberei concurențe iar restricțiile de la acestea trebuie să fie justificate temeinic pe motive de interes public general și să fie limitate ca durată și arie geografică în măsura maximă posibilă.

(3) Înțelegerile între întreprinderi, deciziile asociațiilor de întreprinderi sau practicile concertate care nu presupun o restricționare apreciabilă a concurenței nu cad sub incidența art. 5 din lege. În acest sens, art. 8 alin. (1) din lege prevede că dispozițiile art. 5 alin. (1) din lege nu se aplică în următoarele situații:

a) în cazul în care cota de piață cumulată deținută de părțile la o înțelegere nu depășește 10% pe niciuna dintre piețele relevante afectate de înțelegere, atunci când aceasta este încheiată între întreprinderi care sunt concurenți, existenți sau potențiali, pe una dintre aceste piețe;

b) în cazul în care cota de piață deținută de fiecare dintre părțile la o înțelegere nu depășește 15% pe niciuna dintre piețele relevante afectate de înțelegere, atunci când aceasta este încheiată între întreprinderi care nu sunt concurenți, existenți sau potențiali, pe niciuna dintre aceste piețe;

c) în cazul în care este dificil să se stabilească dacă este vorba de o înțelegere între concurenți sau între neconcurenți, se aplică pragul de 10%, potrivit prevederilor alin. (1) lit. a) al art. 8 din lege.

Atunci când pe o piață relevantă concurența este restrânsă de efectul cumulativ al unor înțelegeri de vânzare de bunuri sau de servicii încheiate cu diferiți furnizori sau distribuitori, pragurile prevăzute la art. 8 alin. (1) din lege sunt reduse la 5%, atât pentru înțelegerile încheiate între concurenți, cât și pentru cele încheiate între neconcurenți.

Înțelegerile nu restrâng concurența în cazul în care cotele de piață nu depășesc pragurile de 10%, 15%, respectiv 5%, prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) din lege, cu mai mult de două puncte procentuale în cursul a 2 ani calendaristici succesivi.

Prevederile art. 8 alin. (1)-(3) din lege nu se aplică înțelegerilor care, în mod direct sau indirect, izolat sau în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

- a) fixarea prețurilor de vânzare a produselor către terți;
- b) limitarea producției sau a vânzărilor;
- c) împărțirea piețelor sau a clienților.

(4) Înțelegerile, deciziile și practicile concertate prevăzute la art. 5 alin. (1) din lege, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 alin. (2) din lege sau se încadrează în categoriile prevăzute la art. 5 alin. (3) din lege, sunt considerate legale fără a fi necesară notificarea acestora de către părți și emiterea unei decizii de către Consiliul Concurenței. Categoriile de înțelegeri, decizii și practici concertate, exceptate prin aplicarea prevederilor art. 5 alin. (2) din lege, precum și condițiile și criteriile de încadrare pe categorii sunt cele stabilite în Regulamentele Consiliului Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene cu privire la aplicarea prevederilor art. 101 alin. (3) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de înțelegeri, decizii ale asociațiilor de întreprinderi sau practici concertate, denumite regulamente de exceptare pe categorii, care se aplică în mod corespunzător.

Pentru ca beneficiul exceptării să fie retras de către Consiliul Concurenței, acesta, după ce a procedat la o analiză individuală, trebuie să ajungă la concluzia că acordul căruia i se aplică aceste regulamente de exceptare pe categorii are efecte incompatibile cu art. 5 alin. (2) sau (3) din lege.

Art. 6 Soluționarea plângerilor

(1) Pe baza analizei efectuate în cadrul compartimentelor de specialitate, Consiliul Concurenței va hotărî, după caz:

- a) declanșarea unei investigații;
- b) emiterea unei decizii de respingere a plângerii, în cazul în care plângerea nu prezintă suficient temei de fapt și de drept pentru a justifica declanșarea unei investigații;
- c) transmiterea unei înștiințări, în scris, cu privire la faptul că plângerea nu intră sub incidența legii;
- d) transmiterea unei înștiințări, în scris, a reclamantului cu privire la faptul că plângerea nu va fi analizată de Consiliul Concurenței întrucât Comisia Europeană

sau o altă autoritate de concurență instrumentează sau a instrumentat aceeași plângere.

(2) Consiliul Concurenței poate decide să declanșeze procedura de investigație privind o eventuală încălcare a art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv a art. 101 sau 102 din TFUE în orice moment, dar nu mai târziu de expirarea termenului de 60 de zile, prevăzut de art. 40 alin. (2) din lege, pentru emiterea unei decizii referitoare la o plângere.

Termenul de 60 de zile începe să curgă de la data la care i se confirmă reclamantului faptul că plângerea este considerată completă și îndeplinește toate condițiile, potrivit art. 3 alin. (4) din prezentul regulament.

(3) În cazul plângerilor privind o posibilă încălcare a art. 9 din lege, în situația în care se constată, la o primă evaluare, existența unor posibile fapte de natură anticoncurențială prohibite expres de lege, Consiliul Concurenței va comunica autorității sau instituției administrației publice centrale sau locale rezultatele primei sale evaluări cu privire la natura faptelor care formează obiectul plângerii și va da acesteia posibilitatea de a își exprima punctul de vedere, respectiv de a adopta măsurile și remediile necesare restabilirii unui mediu concurențial normal. La expirarea termenului legal de 60 de zile pentru analiza plângerii, în funcție de poziția exprimată sau adoptată de autoritatea sau instituția administrației publice centrale sau locale, Consiliul Concurenței va decide declanșarea unei investigații sau respingerea plângerii, conform art. 40 alin. (1) sau (2) din lege.

(4) Declanșarea procedurii de investigație poate fi făcută publică în orice mod, inclusiv pe pagina oficială de internet a Consiliului Concurenței.

(5) Consiliul Concurenței nu este obligat să declanșeze o investigație pe baza fiecărei plângeri primite, pentru a stabili dacă a fost săvârșită o încălcare a legii. Consiliul Concurenței are datoria de a analiza cu atenție elementele de fapt și de drept aduse în atenția sa de către reclamant, în scopul de a stabili dacă aceste elemente indică un comportament care este în măsură să încalce prevederile art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv prevederile art. 101 sau 102 din TFUE.

(6) Atunci când Consiliul Concurenței, în urma analizei plângerii, consideră că, pe baza informațiilor pe care le are în posesie, nu sunt suficiente temeiuri pentru a justifica declanșarea unei investigații, va informa autorul plângerii despre intenția sa de a respinge plângerea, inclusiv despre motivele care stau la baza acestei intenții și va stabili un termen în cadrul căruia acesta să își prezinte punctul de vedere verbal în fața Comisiei care coordonează compartimentul de specialitate implicat. Reclamantul își poate exprima punctul de vedere și în scris. Consiliul Concurenței nu este obligat să ia în considerare orice alte informații sau documente transmise ulterior expirării acestui termen de către reclamant, inclusiv în scris.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), reclamantul poate solicita o prelungire a termenului fixat pentru furnizarea punctului său de vedere. În funcție de circumstanțele cazului, Consiliul Concurenței poate acorda o astfel de prorogare, dar

va stabili un termen rezonabil, astfel încât Consiliul Concurenței să poată adopta soluția finală în termenul de 60 de zile prevăzut la art. 40 alin. (2) din lege.

(8) În cazul în care reclamantul își exprimă punctul de vedere în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, iar informațiile și documentele suplimentare furnizate sunt de natură a schimba analiza preliminară efectuată, Consiliul Concurenței poate declanșa procedura de investigație privind întreprinderile împotriva cărora a fost formulată plângerea.

(9) În cazul în care reclamantul își exprimă punctul de vedere în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, iar informațiile și documentele suplimentare furnizate nu duc la o evaluare diferită a plângerii, Consiliul Concurenței va respinge plângerea prin decizie.

Respingerea plângerii se face, potrivit art. 7 din prezentul regulament, prin decizia Comisiei Consiliului Concurenței care coordonează compartimentul de specialitate implicat în analiză.

(10) Dacă autorul plângerii nu se prezintă sau nu transmite punctul său de vedere în scris, în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, plângerea va fi considerată ca fiind retrasă.

(11) În cazul în care plângerea înaintată nu cade sub incidența legii, Consiliul Concurenței va răspunde, în scris, în termen de 30 de zile de la înregistrarea plângerii.

(12) Atunci când Consiliul Concurenței suspendă sau respinge o plângere în temeiul art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, acesta informează de îndată reclamantul, în scris, cu privire la autoritatea de concurență care instrumentează sau a instrumentat cauza.

Art. 7 Decizia de respingere a unei plângeri

(1) Atunci când Consiliul Concurenței respinge o plângere prin decizie, în baza art. 40 alin. (2) din lege, trebuie să arate motivele care au stat la baza acestei decizii, într-un mod care este adecvat actului în discuție și luând în considerare circumstanțele fiecărui caz în parte.

(2) Expunerea motivelor avute în vedere trebuie să se facă într-un mod clar și neechivoc, astfel încât să îi permită reclamantului să verifice motivele deciziei, iar instanței judecătorești competente să exercite controlul asupra deciziei respective. Cu toate acestea, Consiliul Concurenței nu este obligat să adopte o poziție asupra fiecărui argument invocat de reclamant în susținerea plângerii sale, fiind suficient să expună considerentele de fapt și de drept care justifică adoptarea deciziei.

(3) Consiliul Concurenței comunică autorului decizia, în scris, cu precizarea motivelor, în termen de maxim 60 de zile de la data la care acestuia i se confirmă faptul că plângerea este completă și îndeplinește toate condițiile prevăzute în prezentul regulament.

Decizia de respingere a plângerii poate fi atacată la Curtea de Apel București, Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(4) Decizia de respingere a plângerii îl împiedică pe reclamant să solicite redeschiderea procedurii, în afară de cazul în care acesta aduce noi elemente de probă semnificative. Corespondența ulterioară cu reclamantul cu privire la aceeași presupusă încălcare a legii nu va fi considerată ca fiind o nouă plângere, cu excepția cazului în care informații și documente noi semnificative, care susțin afirmațiile din cuprinsul plângerii, sunt aduse în atenția Consiliului Concurenței.

Cu toate acestea, dreptul Consiliului Concurenței de a redeschide din oficiu un caz rămâne rezervat.

Art. 8 Drepturi procedurale ale reclamantului

(1) În cazul în care Consiliul Concurenței informează reclamantul cu privire la intenția sa de a respinge plângerea în temeiul art. 40 alin. (2) din lege, reclamantul poate solicita accesul la documentele pe care Consiliul Concurenței își bazează analiza preliminară. Reclamantul nu poate avea acces la secretele de afaceri și la alte informații confidențiale care aparțin altor părți implicate în procedură.

(2) Documentele la care reclamantul a avut acces în contextul procedurilor puse în aplicare de Consiliul Concurenței în temeiul art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv al art. 101 sau 102 din TFUE nu pot fi utilizate de reclamant decât în proceduri judiciare sau administrative având ca obiect aplicarea respectivelor dispoziții din lege, respectiv tratat.

(3) Dacă în urma analizei unei plângeri se declanșează procedura de investigație, la finalul investigației președintele Consiliului Concurenței, conform art. 43 alin. (2) din lege, poate admite audierea autorului plângerii, la cererea acestuia.

Cu toate acestea, procedurile Consiliului Concurenței în cazurile de concurență nu constituie proceduri contradictorii între reclamant, pe de o parte, și întreprinderile investigate, pe de altă parte. Din acest motiv, drepturile procedurale ale reclamantilor sunt mult mai limitate decât dreptul la apărare al întreprinderilor investigate.

(4) Reclamantului a cărui audiere a fost admisă de către președintele Consiliului Concurenței i se va trimite o copie a raportului de investigație numai la cerere și dacă președintele Consiliului Concurenței apreciază că este util în interesul investigației. În acest caz, Consiliul Concurenței transmite reclamantului o copie a versiunii neconfidențiale a raportului de investigație și stabilește un termen în care reclamantul își poate exprima punctul de vedere în scris.

(5) Conform art. 43 alin. (3) din lege, neprezentarea sau renunțarea la audiere, precum și refuzul oricărei depoziții sau declarații nu constituie impedimente pentru continuarea procedurii de investigație.

Art. 9 Tratamentul informațiilor confidențiale

PROIECT – pentru consultare publică

(1) Informațiile, inclusiv documentele primite în cadrul procedurii de analiză a unei plângeri nu vor fi comunicate sau făcute publice de către Consiliul Concurenței, în măsura în care acestea conțin secrete de afaceri sau alte informații confidențiale ale oricărei persoane.

(2) Orice reclamant care transmite Consiliului Concurenței informații și documente în baza art. 40 din lege, precum și orice alte informații și documente transmise în cadrul aceleiași proceduri, trebuie să identifice în mod clar toate informațiile confidențiale, motivând caracterul confidențial, și să furnizeze o variantă neconfidențială a acestora. Dacă reclamantul nu furnizează o versiune neconfidențială a plângerii, respectiv a documentelor care o însoțesc, acestea sunt considerate că nu conțin informații confidențiale.

(3) Persoanele fizice care semnaleză Consiliului Concurenței eventualele încălcări ale art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv ale art. 101 sau 102 din TFUE pot solicita să nu li se dezvăluie identitatea față de întreprinderile vizate de acuzațiile în cauză. Consiliul Concurenței va respecta solicitarea acestora de a rămâne anonimi, mai puțin în cazul în care o astfel de cerere este vădit nejustificată.

(4) Consiliul Concurenței poate solicita reclamanților, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi și autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale care furnizează informații și documente în cadrul procedurii de analiză a plângerii să identifice documentele sau părțile din anumite documente pe care aceștia le consideră a conține secrete de afaceri sau alte informații confidențiale aparținând lor și să identifice părțile față de care aceste documente să fie considerate confidențiale. Consiliul Concurenței poate stabili un termen în care reclamantul, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi și autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale să detalieze solicitarea de protejare a confidențialității cu privire la fiecare document sau parte dintr-un document, să furnizeze Consiliului Concurenței o versiune neconfidențială a documentelor sau declarațiilor, în care pasajele confidențiale au fost șterse și să furnizeze o descriere concisă a fiecărei piese ce conține o informație ștersă.

(5) Dacă reclamantul, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi sau autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale nu se conformează cererii Consiliului Concurenței, documentele sau declarațiile în cauză sunt considerate că nu conțin informații confidențiale.

(6) Calificarea informațiilor ca fiind confidențiale nu împiedică Consiliul Concurenței să divulge și să folosească aceste informații atunci când este necesar să probeze o încălcare a prevederilor art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv a prevederilor art. 101 sau 102 din TFUE. Atunci când secretele de afaceri sau informațiile confidențiale sunt necesare pentru demonstrarea unei încălcări a legii, Consiliul Concurenței trebuie să analizeze, pentru fiecare document în parte, dacă necesitatea de a dezvălui acea informație este mai mare decât afectarea care ar rezulta din dezvăluire.

CAPITOLUL IV Acțiunea în despăgubiri în fața instanțelor de judecată

Art. 10 Complementaritatea de roluri a autorității publice și a particularilor în vederea aplicării art. 5 și 6 și 61 din Lege, respectiv a art. 101 și 102 din TFUE

(1) Instanțele judecătorești sunt abilitate să apere drepturile persoanelor fizice și ale celor juridice, care decurg din încălcarea prevederilor art. 5 și 6 din lege, respectiv a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE.

(2) Instanțele judecătorești pot decide asupra validității sau nulității contractelor încheiate, în baza art. 49 din Lege, și numai ele pot acorda despăgubiri persoanelor fizice în cazul încălcării art. 5 și 6 din lege, respectiv a art. 101 și 102 din TFUE. Pentru a asigura eficacitatea deplină a regulilor în domeniul concurenței, orice persoană poate solicita despăgubiri pentru prejudiciile suferite, cauzate de un contract sau de un comportament susceptibil să restrângă ori să denatureze concurența. Aceste acțiuni în recuperarea daunelor în fața instanțelor judecătorești, având natura de a descuraja întreprinderile de a încheia sau de a aplica acordurile ori practicile care restrâng concurența, sunt susceptibile să contribuie semnificativ la menținerea unei concurențe efective.

(3) Acțiunea în fața instanțelor judecătorești are următoarele avantaje pentru reclamanti:

a) instanțele judecătorești pot acorda despăgubiri pentru pierderile suferite ca o consecință a încălcării art. 5 și 6 din lege, respectiv a art. 101 și 102 din TFUE, pot dispune măsuri asigurătorii și pot acorda cheltuieli de judecată;

b) instanțele judecătorești pot decide asupra revendicărilor referitoare la plăți sau la executarea obligațiilor contractuale întemeiate pe un contract sau acord analizat conform prevederilor art. 5 din lege, respectiv conform prevederilor art. 101 din TFUE.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Prezentul Regulament va fi pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, privind practicile anticoncurențiale în cazul plângerilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 13 mai 2004, și Instrucțiunile privind soluționarea de către Consiliul Concurenței a plângerilor referitoare la prevederile art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 3 iunie 2005.

Anexa

Titlul. Formular de plângere

I. Informații privind reclamantul și întreprinderea sau asociația de întreprinderi/ autoritatea sau instituția administrației publice centrale sau locale împotriva căreia se formulează plângerea

(1) Furnizați informații complete cu privire la identitatea persoanei fizice sau juridice care depune plângerea. În cazul în care autorul plângerii este o întreprindere, identificați grupul de întreprinderi din care face parte și furnizați o prezentare succintă a naturii și a domeniului de activitate. Furnizați numele unei persoane de contact (inclusiv număr de telefon, adresă poștală și electronică) de la care pot fi obținute explicații suplimentare.

(2) Identificați întreprinderea (întreprinderile) sau asociația de întreprinderi / autoritatea sau instituția administrației publice centrale sau locale al căror comportament constituie obiectul plângerii. În cazul întreprinderilor furnizați toate informațiile disponibile cu privire la grupul de întreprinderi din care face parte și cu privire la natura și domeniul de activitate al acesteia (acestora). Indicați poziția reclamantului față de întreprinderea sau asociația de întreprinderi pârâte (de exemplu, client, concurent etc.).

II. Detalii privind presupusa încălcare a legii și informații și documente în susținerea acestora

(3) Prezentați în detaliu faptele din care rezultă, în opinia dumneavoastră, că s-a săvârșit o încălcare a prevederilor art. 5, 6 sau 9 din lege, respectiv a prevederilor art. 101 sau 102 din TFUE. Indicați, în special, natura produselor (bunuri sau servicii) afectate de pretinsa încălcare și explicați, atunci când este necesar, relațiile comerciale privind aceste produse. Furnizați toate detaliile disponibile despre înțelegerile sau practicile întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi / acțiunile sau inacțiunile autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale care constituie obiectul plângerii. Indicați, în măsura posibilului, cotele de piață estimative deținute de către întreprinderea/întreprinderile împotriva cărora este formulată plângerea.

(4) Transmiteți toate documentele aflate în posesia dumneavoastră referitoare sau aflate în directă legătură cu faptele din plângere (ex: textele acordurilor, minute ale întâlnirilor sau ale negocierilor, termenii tranzacțiilor, documente de afaceri, circulare, corespondență, note ale conversațiilor telefonice etc.). Precizați numele și adresa persoanelor în măsură să depună mărturie asupra faptelor susținute în plângere și, în particular, a persoanelor afectate de pretinsa încălcare a prevederilor legii. Transmiteți statistici sau alte date aflate în posesia dumneavoastră referitoare la faptele susținute (de exemplu, referitoare la evoluția prețurilor, cantități vândute etc.).

(5) Prezentați punctul dumneavoastră de vedere referitor la dimensiunea pieței geografice pe care a avut loc presupusa încălcare a legii și explicați, dacă nu reiese în mod evident, în ce măsură a fost afectată concurența. În cazul încălcării art. 101 sau 102 din TFUE, explicați suplimentar și în ce măsură este afectat comerțul între Statele Membre.

(6) Menționați dacă, din informațiile de care dispuneți, întreprinderea sau asociația de întreprinderi/ autoritatea și instituția administrației publice centrale sau locale împotriva căreia formulați plângerea are cunoștință de intenția dumneavoastră de a vă adresa autorității de concurență în legătură cu faptele prezentate în plângere.

III. Soluționarea plângerii de către Consiliul Concurenței și interesul legitim

(7) Explicați ce concluzii sau măsuri așteptați ca rezultat al procedurii întreprinse de Consiliul Concurenței.

(8) Prezentați motivele în temeiul cărora invocați un interes legitim ca reclamant în temeiul art. 40 din lege. Prezentați, în special, modul în care comportamentul reclamat vă afectează și explicați modul în care, din punctul dumneavoastră de vedere, intervenția Consiliului Concurenței va putea remedia prejudiciul prezumat.

IV. Proceduri declanșate în fața altor autorități de concurență și a instanțelor judecătorești

(9) Specificați dacă v-ați adresat cu privire la aceleași probleme sau la probleme strâns legate de acestea, unei autorități de concurență dintr-un alt Stat Membru sau Comisiei Europene și/sau dacă a fost intentat un proces în fața instanțelor judecătorești. În caz afirmativ, furnizați informații complete referitoare la autoritatea administrativă sau judecătorească în cauză și informațiile pe care le-ați prezentat.

(10) Prezentați o declarație pe propria răspundere că informațiile cuprinse în acest Formular și în anexele la acesta sunt de bună - credință.

Data și semnătura